

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Бургас, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Веселка Г. Узунова
Даниела Д. Михова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разглежда докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно гражданско дело
№ 20232000500225 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Със съдебно решение № 479 от 31.03.2023г., постановено по гр.д. №1254/2022г. по описа на БОС, съдът е ОСЪДИЛ „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да **заплати**:

- на Х. Д. Г. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „Л. К.“ № ** сумата от 70 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта Д. Х. А. в настъпило на 04.06.2022 г. ПТП; ведно със законната лихва от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като Е ОТХВЪРЛИЛ предявения иск за разликата над присъдената сума до пълния предявения размер от 170 000 лв., както и претенцията за законна лихва върху посочената по-горе сума (главница и лихва на осн. чл. 429, ал. 3 от КЗ), считано от датата, на която изтича срокът от 15 работни дни - 15.07.2022 г., съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ до окончателното изплащане.

- на С. Д. Х. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „М. П.“ № ** сумата от 70 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта Д. Х. А. в настъпило на 04.06.2022 г. ПТП; ведно със законната лихва от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като е ОТХВЪРЛИЛ предявения иск за разликата над присъдената сума до пълния предявения размер от 170 000 лв., както и претенцията за законна лихва върху посочената по-горе сума (главница и лихва на осн. чл. 429, ал. 3 от КЗ), считано от датата, на която изтича срокът от 15 работни дни - 15.07.2022 г., съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ до окончателното изплащане;

-на И. Д. Х. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „О. П.“ № ** сумата от 70 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта Д. Х. А. в настъпило на 04.06.2022 г. ПТП; ведно със законната лихва от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като е ОТХВЪРЛИЛ предявения иск за разликата над присъдената сума до пълния предявения размер от 170 000лв., както и претенцията за законна лихва върху посочената по-горе сума (главница и лихва на осн. чл. 429, ал. 3 от КЗ), считано от датата, на която изтича срокът от 15 работни дни - 15.07.2022 г., съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ до окончателното изплащане.

Недоволни от така постановеното съдебно решение в ОТХВЪРЛИТЕЛНАТА МУ ЧАСТ са останали ищците Х. Д. Г., С. Д. Х. и И. Д. Х., които са го обжалвали с въззивна жалба в частта, с която са отхвърлени исковите им претенции за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди над уважените размери от по 70 000 лева до претендираните размери от по 170 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане.

Решението не е обжалвано в частта, с която са уважени предявените искове до размера от по 70 000 лева за всеки от ищците и в частта, с която е отхвърлена претенцията на ищците за присъждане на законна лихва, считано от датата, на която изтича срокът от 15 работни дни - 15.07.2022 г., съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ до окончателното изплащане. В тези необжалвани части решението е влязло в сила.

С определение № 997 от 07.04.2023 г. съдът на основание чл. 77 ГПК е осъдил ответника „Групама застраховане“ ЕАД да заплати по сметка на БОС държавна такса за предявените искове в размер на 8 400 лева. Препис от определението е връчен на дружеството на 18.04.2023 г., като определението не е обжалвано и е влязло в сила.

С въззивната жалба решението на БОС в отхвърлителната му част е оспорено като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и е необосновано, както и е в противоречие с практиката на съдилищата в Република България и с практиката на ВКС. Оспорен е изводът на съда относно размера на определените обезщетения, присъдени на ищците, като са изложени оплаквания, че същите са прекомерно занижени с оглед принципа на справедливост и по съдебна и застрахователна практика по приложението на чл. 52 ЗЗД. Твърди се, че решаващият съдебен състав не се е позовал в мотивите си на критериите на ППВС № 4/1968 г., като в този смисъл не е изследвал задълбочено и не е оценил в достатъчна степен всички доказани по делото факти, имащи значение за справедливия размер на застрахователното обезщетение. Съдебният състав обобщено е приел, че отношенията между покойния и най-близките му роднини са били изградени на основата на традиционните за тези връзки взаимна обич, привързаност и взаимопомощ, но практически липсва каквато и да било мотивировка относно справедливия размер на дължимите обезщетения за всеки един от ищците. Направен е анализ на събраните по делото доказателства и по-специално на показанията на разпитаните свидетели, като се изтъква, че съдът не ги е изследвал в пълнота и е пропуснал да отчете важни факти, относими

към отношенията в семейството и преживените от ишците болки и страдания в резултат на загубата на баща им,като по този начин същите са останали недооценени от първоинстанционния съд и не са били взети предвид при определяне размера на обезщетенията.Именно за установяване на точното емоционално и психологическо състояние на ишците,още в исковата молба те са поискали назначаването на съдебно-психологическа експертиза,поддържано и в допълнителната искова молба,което е било оставено без уважение от БОС,въпреки правилното разпределение на доказателствената тежест и указанието към ишците,че следва да докажат наличие на неимуществени вреди в определен обем.Според въззивниците съдът е допуснал съществено процесуално нарушение,защото решаващият съд не е изпълнил в достатъчна степен задължението си да извърши задълбочена и всестранна преценка на всички онези обстоятелства,които имат значение за определяне размера на причинените неимуществени вреди и съответното дължимо за тях обезщетение.Намират,че в хода на производството са били доказани претърпените от ишците неимуществени вреди в заявените от тях размери. Отправеното до въззивната инстанция искане е за отмяна на решението на БОС в отхвърлителната му част и постановяване на решение от въззивния съд,с което исковите претенции да бъдат уважени и на всеки от ишците се присъдят допълнително по още 100 000 лева.Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 ЗА за първата и въззивната инстанции.

При условията на чл.266 ал.3 ГПК във въззивната жалба е направено доказателствено искане за допускане на съдебно-психологическа експертиза,която да бъде извършена от вещо лице-психолог,което е оставено без уважение от въззивния съд.

Препис от въззивната жалба е връчен на насрещната страна „Групама застраховане“ЕАД,която не е депозирала писмен отговор в законоустановения срок.

В съдебно заседание въззивниците,редовно уведомени,не се явяват и не се представляват.Постъпила е писмена молба от пълномощника им адв. Д.,в която е заявено,че въззивниците чрез процесуалния си представител поддържат въззивната жалба и молят за уважаването и.Нямат доказателствени искания,претендират се разноски.

В съдебно заседание въззиваемото дружество,редовно уведомено,не изпраща представител.Представено е писмено становище от пълномощника му юрисконсулт Д. Д.,в което се оспорва въззивната жалба и е изразено становище по същество.Не са заявени доказателствени искания,претендират се разноски.

При служебната проверка по реда на чл.269 ГПК въззивният съд намери обжалваното решение за валиден и допустим в обжалваната част съдебен акт.

По основателността на въззивната жалба и съществото на спора БАС намери следното:

Ишците са предявили пред БОС срещу ответника-застраховател искове с правно основание чл. 432 ал.1 КЗ вр. чл.45 и чл.52 ЗЗД за присъждане на обезщетения за неимуществени вреди- болки и страдания,претърпени от тях

вследствие смъртта на баща им Д. Х. А. ,настъпила вследствие на претърпяно ПТП на 04.06.2022г. Ищците са предявили исковите си претенции в качеството им на наследници по закон на починалия- негови синове и дъщеря. Твърдели са,че смъртта на Димитър Анастасов е настъпила вследствие на ПТП осъществило се на 04.06.2022г. около 15.30 часа на път № 1-9 ,при 208.5 км.,в отсечката между гр.Бургас и гр.Варна,след разклона на гр.Несебър.По отношение на механизма на ПТП ищците са заявили,че виновният водач Г. С. Х., управлявал лек автомобил „Фолксваген голф“,с рег. №А0250 МС,собственост на Р. Ф. П. в разрез с нормите на ЗДвП е предприел маневра изпреварване без да се убеди,че няма насрещно движещи се автомобили,които да бъдат застрашени от предприетата маневра.В резултат на неправомерното изпреварване е настъпил удар между автомобила,управляван от Г. Х. и правомерно движещия се лек автомобил „Рено Меган сценик“,с рег.№А 9276 НА,управляван от Д. Х. А.,баща на ищците. В резултат на настъпилото ПТП водачът Д. А. е претърпял множество и тежки телесни увреждания,несъвместими с живота ,които са довели до неговата смърт. Ищците са твърдели,че вината за настъпилото ПТП е изцяло на водача на автомобила „Фолксваген голф“- Г. С. Х., който е предприел маневра изпреварване в нарушение на чл.20 ал.1 и ал.2 ЗДвП,чл.21 ал.1,чл.42 ал.1 и ал.2 т.2 и т.3 ЗДвП.Посочили са,че във връзка с настъпилото ПТП е било образувано ДП №274/2022г.по описа на РУМВР –Несебър,по което няма привлечено в качеството на обвиняем лице.

Между страните е безспорно,че за лекия автомобил „Фолксваген голф“,с рег.№А0250 МС,е била сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника застраховател „Групама застраховане“ЕАД, представени са и писмени доказателства,поради което и съобразно чл.153 ГПК,въззивният съд също приема,че за горепосочения лек автомобил е бил сключен валиден и действащ към датата на настъпване на застрахователното събитие договор за застраховка „Гражданска отговорност на МПС“ със застраховател „Групама застраховане“ЕАД.

С оглед факта,че страните не спорят по присъдените на ищците обезщетения за неимуществени вреди до размера от по 70 000 лева,решението не е обжалвано от ответника и е влязло в законна сила,съдът приема,че със сила на присъдено нещо е установено основанието за ангажиране на отговорността на застрахователя по иска с правно основание чл.432 КЗ за обезщетяване на причинените на тримата ищци неимуществени вреди,намиращи се в причинна връзка с процесното ПТП,причинено по вина на водач,управлявал застрахован при въззиваемото дружество по задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите лек автомобил.

Въззивният съд намери,че механизмът на ПТП е изяснен от първоинстанционния съд в съответствие със събраните по делото доказателства.По делото е назначена и приета комплексна експертиза с автотехническа/САТЕ/ и медицинска/СМЕ/ части.Вещото лице по САТЕ която е дало заключение,че причината за настъпването на процесното ПТП е предприетата от водача на л.авт.“Фолксваген голф“ маневра изпреварване.Лекият автомобил „Фолксваген голф“,с рег.№А0250

МС,управляван от Г. Х. се е движил в посока от гр.Бургас към гр.Варна със скорост около 81 км/ч.,водачът пътувал сам.Пътната настилка била суха,със запазен асфалт и хоризонтална маркировка.Времето е било сухо,ясно,в светлата част на денонощието.Имало е добра видимост и интензивно движение.Пътният участък е прав,равен,двупосочен с по една лента за движение във всяка посока,разделени с пътна маркировка МЗ/единична прекъсната осева линия/,разрешената скорост е 80 км/ч.По същото време л.авт. „Рено Меган сценик“,с рег.№А 9276 НА,управляван от Д. Х. А. се движил в лентата за движение от гр.Варна към гр.Бургас със скорост около 73 км./ч. На предна дясна седалка на автомобила пътувала С. М. Я., а на задна лява седалка - Х. А. М. По-напред от л.авт.Рено,попътено в дясната част на пътното платно се движел мотоциклет „Симсон 50“ с рег.№А 2546М,управляван от Д. З. К., със скорост около 50 км/ч. Насрещно движещият се л.авт.“Фолксваген голф“ предприел маневра изпреварване на друго МПС без да се съобрази с разС.ието,с което разполага,за да завърши безопасно маневрата.Настъпил челен удар в левите части на двата автомобила,в лентата за движение в посока от гр.Варна за гр.Бургас/лентата на л.авт.“Рено“/.В момента на удара,предната част на л.авт.“Фолксваген“ била изцяло в насрещната лента за движение.Ударът между двата автомобила бил силен,челен и кос,като след удара и двата автомобила останали почти на място- л.авт.“Рено“ се преместил около 2.7м.,а л.авт.“Фолксваген“-около 1 м. Л.авт.“Рено“ се завъртял наляво около 90 градуса и бил отблъснат назад от л.авт.“Фолксваген“. Спрял напречно на пътното платно,с предница в собствената си лента за движение,а по-голямата му част останала извън платното. При рязкото завъртане наляво и движение назад след удара между двата автомобила,л.авт.“Рено“ударил мотоциклета,който заедно с моториста паднал на асфалта. Вследствие на ПТП починал водачът на л.авт.“Рено“ - Д. Х. А.,а пътничките получили телесни повреди.Вещото лице по приетата САТЕ е дало отговор,че произшествието е настъпило поради навлизането на л.авт.“Фолксваген голф“ в насрещната лента в процес на изпреварване.Произшествието е могло да бъде избегнато от водачите на автомобилите с предприемане на аварийно спиране преди мястото на удара,каквото те не са предприели.Водачът на мотоциклета не е могъл да предприеме действия за предотвратяване на произшествието,защото то е настъпило зад него,а преди удара той не е извършвал никакви маневри.

Вещото лице по приетата СМЕ/като част от КСМАТЕ/ е дало заключение,че непосредствената причина за смъртта на Д. А. е тежка комбинирана гръдно-коремна травма,довела до необратими увреждания на вътрешни органи и техните функции. Д. А. е получил тежка контузия на белите дробове,гръден капак,тъмна течна кръв,разкъсване на черния дроб и десен бъбрек,фрактура на гръдната кост с кръвонасядане на мястото на счупването,счупване на ребра в ляво и дясно,с кръвонасядания на местата на счупванията,фрактури на ляво бедро и дясна подбедрица в горната и част,фрактура на дясна раменна кост,разкъсно-контузна рана в областта на лява предлакътница,множество кръвонасядания и охлузвания по тялото и крайниците,кръв в коремната кухина.Всички травми отговарят да са получени от действието на твърди,тъпи и ръбести предмети вътре в автомобила при сблъсъка на двата автомобила при силен челен удар. Според

вещото лице смъртта на Димитър Анастасов е настъпила в резултат на процесното ПТП от 04.06.2022г.

С отговора на исковата молба ответникът е заявил възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия Д. А., изразяващо се в неносене на предпазен колан. Това възражение не намира подкрепа в събраните по делото доказателства. Заключение на КСМАТЕ по този въпрос е категорично в смисъл, че пострадалият е бил с поставен предпазен колан. Основания за този извод вещите лица намират във факта, че при удара са сработили въздушната възглавница от волана и страничната лява въздушна възглавница, които се задействат само при поставен предпазен колан. Отделно, пострадалият е бил предпазен от камшичен удар, удар по главата в предното обзорно стъкло и удари на тялото в купето на автомобила от свободно движение в него, каквито би имало, ако не е бил с предпазен колан. Вещите лица са посочили, че пострадалият няма травма на главата и на гръбначния стълб, каквито се установяват при непоставен предпазен колан. Според експертите, тъй като ударът е бил силен, челен и кос, въпреки поставения предпазен колан и сработилите въздушни възглавници, пострадалият е получил разкъсване на вътрешни органи и тежка комбинирана гръдно-коремна травма. При такъв удар установените увреждания биха могли да се получат с поставен предпазен колан и въпреки поставянето му пострадалият е получил тежки травми, поради ударния импулс при силен челен удар. Въззивният съд кредитира заключението и по този спорен между страните въпрос, тъй като същото се основава на събраните по делото доказателства, обосновано е и не възникват съмнения за правилността му. Съдът не кредитира показанията на св. Х. - водач на л.авт. "Фолксваген голф", в които той твърди, че се е движил с 60 км/ч, не е предприемал маневра изпреварване и че ударът е настъпил в неговата лента за движение, а не в насрещната. Показанията му се опровергават от приетите като доказателства по делото протокол за оглед на местопроизшествието от 04.06.2022г., фотоалбум и мащабна скица от ДП №304 ЗМ-274/2022г. по описа на РУ-Несебър и от заключението на комплексната експертиза, вещите лица по която са работили с данните за настъпилото ПТП, обективирани в горепосочените документи.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценявани поотделно и в тяхната съвкупност, въззивният съд достигна до извод, че ПТП е настъпило изцяло по вина на водача на л.авт. "Фолксваген голф", а съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на л.авт. "Рено" не се установява. Водачът на л.авт. "Фолксваген голф" не е изпълнил задълженията си, визирани в чл.42 ал.2 т.2 и 3 ЗДвП - когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея и да се убеди, че като се движи с безопасна скорост, може да извърши изпреварването за кратко време. Нарушил е също разпоредбите на чл.20 ал.1 и ал.2 ЗДвП, както и на чл.21 ал.1 ЗДвП, тъй като се е движил с несъобразена скорост и с превишена скорост, тъй като от заключението на комплексната експертиза /Въпрос №6/ се установява, че автомобилът „Фолксваген голф“ се е движил със скорост 81 км/ч преди и в момента на удара е била около 81 км./ч. при разрешена максимална скорост в пътния

участък от 80 км/ч.и интензивен трафик на автомобили.Автомобилът „Рено“ се е движил със скорост около 73 км/ч. и не е напуснал своята лента за движение до удара,като няма данни водачът да е извършил нарушения на правила и задължения,посочени в ЗДвП или ППЗДвП.

По размера на обезщетенията за неимуществени вреди БАпС намери следното:

Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Събраните гласни доказателства сочат по достатъчно убедителен за съда начин, че децата на починалия Д. А. дълбоко скърбят и ежедневно преживяват загубата и необратимото прекъсване на създадената дълбока и силна емоционална връзка с него, което е оказало трайно въздействие върху психиката им. Ето защо съдът приема за безспорно, че е налице деликт, осъществен от лице, управлявало МПС, застраховано при въззивника-ответник със задължителната застраховка „ГО“, в срока на застрахователния договор, като връзката между противоправното поведение на третото лице – водача и вредата е пряка.

Съгласно трайно установената съдебна практика – ППВС № 4 от 25.V.1961г., т.4 приема, че: „Кръгът на лицата, които имат право на неимуществени вреди, се определя от съда по справедливост и обхваща най-близките роднини като низходящите, възходящите и съпруга или лицето, с което пострадалият е съжителствал на съпружески начала“, като обезщетението се следва заради загубата на морална опора и подкрепа, каквато е представлявало починалото лице. Кръгът на материално-правно легитимираните наследници да получат обезщетение е разширен с Постановление № 5 от 24.XI.1969 г., Пленум на ВС и са включени отглежданите, но неосиновени деца, хипотеза – неприложима по конкретното дело.

Ишците Х. Д. Г.,С. Д. Х. и И. Д. Х. са деца на пострадалия Д. А. и окръжният съд е уважил исковете им,като е определил размер на обезщетенията от по 70 000 лева на всеки.

С въззивната жалба е оспорен размерът на определеното от първата инстанция обезщетение, като се претендира обезщетение в пълен размер – от по 170 000лв. за всеки. Застрахователят не оспорва присъдените обезщетения в размер от по 70 000 лева.

За да извърши преценка съобразно чл. 52 ЗЗД относно справедливия размер на дължимото обезщетение на ишците, настоящият състав съобрази следното:

Димитър Анастасов към датата на ПТП е бил на възраст 72 години, в добро здравословно състояние. От показанията на разпитаните по делото свидетели П. и И. се установява,че макар ишците да са живели отделно от баща си и да са създали свои семейства,са имали помежду си силна привързаност и обич. Всички ишци живеели в гр. В. П., там е и посоченият адрес на починалия им баща. Той работел като ***** на ***** в к.к. С. б. повече от ** години, но поне два пъти в месеца се прибирал в гр. В. П. Ишците били много близки с баща си,поддържали непрекъснат контакт с него –личен и по телефона,празнували заедно семейните празници.Всяко лято Д. А. правел всичко възможно да вземе всички свои внуци при него в к.к. С.

б. за минимум по 10 дни. Ищците понесли много тежко внезапната загуба на баща си, преживели шок и се променил изцяло животът им и отношението към околните. Безспорно е настъпилото засягане на нематериалната им сфера и то се изразява в характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, причинените морални страдания. При определяне на справедливия размер на дължимото обезщетение, настоящият състав отчита добрите отношения, които починалият е имал с децата си, начина им на живот като задружно семейство, изключително тежкия, неочакван и жесток пътен инцидент, несвоевременно отнел живота му. Отчитайки всички тези факти и обстоятелства, въззивният съд намери, че обезщетение в пълен размер на по 170 000 лв. за всеки от тях е съответно на представите за справедливост, съобразно и икономическите условия в страната към датата на инцидента. При определяне размера на обезщетението, окръжният съд не е отчел в пълнота релевантните относно размера на обезщетенията факти и обстоятелства, включително не е съобразил и социално-икономическите условия в страната към годината на деликта-2022г., когато минималната работна заплата е увеличена на 710 лева. Отношение към определянето на справедливия размер на обезщетенията има и нивото на инфлация в страната- съобразно официалните статистически официални данни от НСИ инфлацията за първото шестмесечие на 2022г. е нараснала с около 20%.

Водим от горните мотиви, Бургаският апелативен съд намери, че решението на БОС следва да бъде отменено в частта, с която са отхвърлени исковете на тримата ищци над уважения размер от по 70 000 лева до претендирания размер от по 170 000 лева, като исковете следва да се уважат в този размер от БАпС. Следва да се уважи и исковата претенция за присъждане на законна лихва върху главниците, считано от 24.06.2022г. до окончателното изплащане. Решението на БОС следва да се отмени и в частта, с която в полза на „Групама застраховане“ ЕАД са присъдени разноски в размер на 264.70 лева.

По разноските:

С оглед уважаването на въззивната жалба, на въззивниците следва да се присъдят разноските, сторени от тях във въззивното производство. Всички въззивници са освободени от внасяне на държавна такса, като дължимата държавна такса за въззивното обжалване в размер на 6 000 лева, съдът възлага за плащане върху въззиваемото дружество. Върху въззиваемото дружество следва да се възложи и плащането на държавна такса за първоинстанционното производство над присъдения от БОС размер от 8 400 лв. до пълния размер на дължимата държавна такса от 20 400 лв. – или това е сумата от 12 000 лева.

На основание чл.38 ал.2 от ЗАдв.вр.с чл.7 ал.2 т.4 от НМРАВ, въззиваемото дружество следва да бъде осъдено да заплати на адв.Б. А. А. вписан в *АК общо сумата от 25 950 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за един адвокат на всеки от тримата ищци. Видно от молбата с вх. № 8625 от 27.09.2023 г., упълномощените във въззивното производство адвокати Н. Д. и Б. А. са заявили, че претендират адвокатско възнаграждение за въззивното производство, както и за първоинстанционното производство на основание чл.38 ал.2 от ЗАдв., което да бъде присъдено в полза само на адв. Б.

А. При това положение въззивният съд, зачитайки волеизявлението на двамата адвокати не присъжда част от възнаграждението в полза на адв.Н. Д.

На адв. А. следва да се присъди и допълнително възнаграждение за осъществената защита на ищците в първоинстанционното производство по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАдв.в размер на 15 600 лева.

Водим от изложеното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 479 от 31.03.2023 г., постановено по гр. дело № 1254/2022 г. по описа на Бургаски окръжен съд в частта, с която са отхвърлени **исковете на Х. Д. Г. с ЕГН ******* от гр. В. П., ул. „Л. К.“ № **, на С. Д. Х. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „М. П.“ № ** и на И. Д. Х. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „О. П.“ № ** **с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 и чл. 52 ЗЗД** за осъждането на ответника „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да заплати на всеки от ищците обезщетение за претърпени неимуществени вреди над уважените размери от по 70 000 лева до претендираните размери от по 170 000 лева и в частта, с която в полза на „Групама застраховане“ ЕАД са присъдени разноски в размер на 264.70 лева, като вместо него в отменената част ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да заплати на Х. Д. Г. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „Л. К.“ № ** сумата от 100 000 /сто хиляди/ лева, съставляваща разликата над уважения размер на иска от 70 000 лева до пълния претендиран размер на иска от 170 000 лева, представляваща допълнително обезщетение за претърпените от ищцата Х. Д. Г. неимуществени вреди от смъртта на баща и Д. Х. А. с ЕГН ***** настъпила на 04.06.2022 г. в резултат на непозволено увреждане, извършено на 04.06.2022 г. при ПТП на път № 1-9, при 208.5 км, в отсечката между гр. Бургас и гр. Варна, след разклона на гр. Несебър, виновно причинено от Г. С. Х., управлявал лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № А0250 МС, собственост на Р. Ф. П., застрахован при ответното дружество със застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да заплати на С. Д. Х. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „М. П.“ № ** сумата от 100 000 /сто хиляди/ лева, съставляваща разликата над уважения размер на иска от 70 000 лева до пълния претендиран размер на иска от 170 000 лева, представляваща допълнително обезщетение за претърпените от ищеца С. Д. Х. неимуществени вреди от смъртта на баща му Д. Х. А. с ЕГН ***** настъпила на 04.06.2022 г. в резултат на непозволено увреждане, извършено на 04.06.2022 г. при ПТП на път № 1-9, при 208.5 км, в отсечката между гр. Бургас и гр. Варна, след разклона на гр. Несебър, виновно причинено от Г. С. Х., управлявал лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № А0250 МС, собственост на Р. Ф. П., застрахован при ответното дружество със

застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да заплати на И. Д. Х. с ЕГН ***** от гр. В. П., ул. „О. П.“ № ** сумата от 100 000 /сто хиляди/ лева, съставляваща разликата над уважения размер на иска от 70 000 лева до пълния претендиран размер на иска от 170 000 лева, представляваща допълнително обезщетение за претърпените от ищеца И. Д. Х. неимуществени вреди от смъртта на баща му Д. Х. А. с ЕГН ***** настъпила на 04.06.2022 г. в резултат на неправомерно увреждане, извършено на 04.06.2022 г. при ПТП на път № 1-9, при 208.5 км, в отсечката между гр. Бургас и гр. Варна, след разклона на гр. Несебър, виновно причинено от Г. С. Х., управлявал лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № А0250 МС, собственост на Р. Ф. П., застрахован при ответното дружество със застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.06.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да заплати на адвокат Б. А. А., вписан в *АК, с личен номер ***** с адрес на кантората гр. С., ул. „Х. Б.“ № *, ***** *, офис № * на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата допълнително сумата от 15 600 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществяването процесуално представителство на ищите Х. Д. Г., С. Д. Х. и И. Д. Х. в първоинстанционното производство, както и сумата от 25 950 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществяването процесуално представителство на ищите във въззивното производство.

ОСЪЖДА „Групама застраховане“ ЕАД, ЕИК 131421443, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 47А да заплати допълнително на Окръжен съд - Бургас сумата от 12 000 лева, представляваща държавна такса върху уважения размер на исквете, предявени от Х. Д. Г., С. Д. Х. и И. Д. Х. и на Апелативен съд - Бургас сумата от 6 000 лева, представляваща държавна такса за въззивното обжалване, съобразена с материалния интерес.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчване на препис от него на страните пред Върховния касационен съд на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____